

Nederkall den 8 Mars 1894

Aktiebolaget
Bergman Nummel & Co
Här

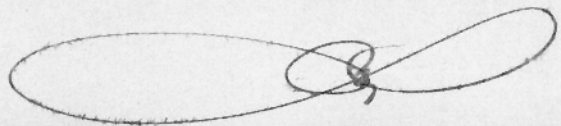
Edre Herr E. C. Bergman väckte
i går till brefskrifvarens frågan om
om rönning af körare, hvarföre
vi beskyller och det med rätta, en af
Edra ombud deruppe och påstod Herr
Bergman att så mycket mindre som
dessa rönslat körare af oss, vi skulle
genom vår Johansson i Bjälva öfvertaga
de kort.

Det har kommit efter oss, att Herr Bergmans
under indignation färdigt yttrande, som
för oss klart förklarar såsom orättvisa, g
nag kraftigt blifvit bemäta och hafva
vi g talat om under tytynd förbigi
dessa.

Såsom det blifvit oss sagt, hafven I g lemnat
Edra körare de vanliga förskattade på förvis-
ten, samt om hafven I ifrån högt för-
dringarne på Körarnes arbete och att om sam-
manlaget borde vara orättvis till en mängd

Q O

af dem närmst sig till andra arbetsgifvare.
Så nu var Johansson på förvintna antag
körare för året, anmilde sig en hel del
myr och uten åtgörande från hans sida
genom hadakickningar eller dylikt. Övert
om hafva vi'neket oss mata en del,
som ej varit oss oss bekanta, deribland
såväl Råneåker som Öfverkärr och Korpi-
lombalobaar. Sådane äro faktiskt den vi
kunna åtaga oss berisa, i den händelse
vi äro de i sinne för hafva oss - evigt.
ta de Råneåker som dermed skulle vara
förmåder. Så på jernbanen, som kunna in-
teggas sammanhängande häraf är ej svårt.
Johansson anstånde såhunda det antat kö-
rare, som han anse, att vi vore i behöf
af och lemnade den förskottet, något
som i detta år åtsminstone gjort, tackast
herr Bergman anförde som skäl till kläder
att vi antagit folk, som af oss erhållit
vårdna, och kan det på ej komma i
fråga att vi kunna på något vis bland
ras därför att vi ej tagit reda på om
sagde körare stodo i någon sorts skuld
till oss från föregående år. Vi äro åter-
kyggade om, att ej i skulden en ögonblick
hänkt de oss, om förhållandena härut.

innan oss emellan varit munda
Herr Bergman bestred deremot, att Eder
Nilsson i Sattajäro tillbat våra köpare
samma skänsken åtagne bärning för vår
räkning, men med gaf Herr Bergman
att Nilsson, då man frågat honom der-
om, ej kunnat undgå upplysa att för-
hållandena i Muonio voro drågligare än i
Sattajäro. Detta var Eder Nilssons så att
de baken och kunna vi ej hindra Herr
Bergman lysa större förtroende till Nilsson
än till oss, som dock genom våra Herrar
P. S. Thauberg och Carl Bergbom tagit reda
på baken ej blott af Johansson utan äfven
af andra personer inom Sattajäro. Nilssons
aktningvärda bemödanden att seut om vi
der skaffa galk för sina byggen voro
dock i Sattajäro så pass alvarliga att
hud gnat makt såndas till Johansson
i Pajala att ågenblikligen komma till
platsen, för att förhindra aumänn ut-
nådding till det dröfata Muonio.
Vi borde i tid underlåtit att om att om köpare
funderade att vånda sig till andra här
och skulle vi i så fall nekat dem - nu
veterligen dummia det - att för arbete ha
oss, om de ej hade varit på sinnet att de varit

Öf

Men jag skulle emellertid arbetet, men
och nu då det är för sent att skaffa andra
Rörare, fördras att vi skola jag våra bygg-
gen afskeda folk med en mat deras
vilja, som kunna misstänkas stå i något
förhållande till Eder, det går ej an, andra-
minst om de ej till fås i betalt uttagne
varor; och kommen I till beklagligt nog
under sådana förvändningar upphyll-
da de förseende tilldrifningarne genom
att låga köperiberna, så måste vi få
hjälpa med i samma förhållning, den
som nu hjälpa hur står som helst.
Vi hoppas dock att sålant ej må ske
och att i någon förveckling genom oför-
seende förhållanden oss emellan må
uppträ utom hoppas att samma föla
förhållande, som förut varit rådande
måte få följt föra.

Med denna lagaktning
För Aktiebolaget BÅTSKARSNÄS
Erik Svanström